

Det ryktas att...

- ... det kan bli kull!
- ... någon snor chips och godis hos spårarna.
- ... ledarna gråter över att komma hem och jobba.
- ... Ante kan dansa poledance.
- ... Sven försökte muta journalisterna. Han misslyckades.
- ... det pågår ett klankrig mellan Sivertssons och Jungmars.
- ... det utspelades ett triangeldrama mellan våra Dj's.
- ... Lars går på hemliga Lindy-hopp lektioner.
- ... Gustav är bra på att trösta tält.
- ... Sofie hade gylfen öppen när teve var här
- ... lägerängen är tom.
- ... återvinna är bra.

Ante

Hem till Stockholmsvattnet!

Lägercheferna tackar!

Nu är det dags att lämna det sköna lägerlivet för den (tråkiga) vardagen i storsaden, vi hoppas ni haft just precis så roligt som vi har, för det är ju tack vare er, ledare och scouter som det blir roligt. Hoppas även ni fått en massa nya vänner och många minnen.

Var redo!
/David och Hanna

VAD HÄNDER I DALEN?

- IMPROVISATION ÄR NYCKELN TILL FRAMGÅNG -

2013 HATTIFNATT LÖRDAG 3 AUGUSTI

Ni kanske märkte att de hissade Hattifnatt-flaggan på halvstäng igår morse. Vissa trodde någon dött... Men vi ville veta sanningen.

Efter ballongbrottet i tätet hade det hissats upp ballonger i flaggstängerna. Samband med detta skadades linan. När ledarna upptäckte detta gick tråden av och syster Janne fick komma till undsättning. Men vi tror att flaggan hissats på halvstäng eftersom lägret snart är slut.

Vem ska trösta Scouten?

När stjärnor över strandshimlen sig strödde kom äventyrare överalltifrån de hade bleka nattögon som glödde och viskade: där går en ensam sän en liten stackars Scout som går och tror att hen är ganska stark och ganska stor... Från seriemördarplatsen hördes Görans gälla rop och Scouten sprang och gömde sig i Gunnars gamla grop men om ett tag flög Scouten opp, slog ut med armarna och röt: "Nu är jag mera lack än skraj, och det är ganska gött, en Mälarscout ska räddas, jag får inte vara vek för mera rädd än jag blev hen, när Göran ilsket skrek!"

Nu tystnar allt, nu brinner lyktor ut där sitter Göran ensam som ett berg. Spårare som bychef flyr, vid Görans hemska tjut och själva månen tappar all sin färg. Och Scouten sa: det här blir inte lätt för Göran är det värsta jag har sett! Först piggade hen opp sig med en arg krigsdanssak sen högg hen sina tänder djupt i Görans lilla bak och Göran blev så häpen att han skrek och sprang till skogs och Mälarscouten hängde i stolen och såg när Scouten slogs. Att skrämna Scouter är knappast svårt, de faller lätt i gråt, men de är ännu lättare att trösta efteråt.

De såg under tystnad på varandra en Scout en Scout, i sommarmånens sken kanhända Scouten inte är att klandra för att hens kind blev rodande och varm Så spratt det till, och de tog varandras arm En Scout viskade: glöm bort hur hemskt det var och minns att allt det roliga är kvar! Jag längtar efter lägerliv, att bo bland stock och sten - att byta våra halsdukar är den bästaste idé! De reste redan samma natt i Daniel Barrs kajak ty äventyr tillsammans är en mycket enkel sak nu gungar glädjelyktor över havet var man ser nu tröstar vi varandra och är aldrig rädda mer!

Livet efter lägret

Snart är lägret slut och vi har frågat några scouter om de längtar hem eller inte. Vi gick runt och frågade några scouter om vad de ska göra när de kommer hem, och om de ens vill åka hem över huvudtaget.

LÄNGTAR HEM: 28 %
VILL STANNA: 52%
VARKEN ELLER: 20%

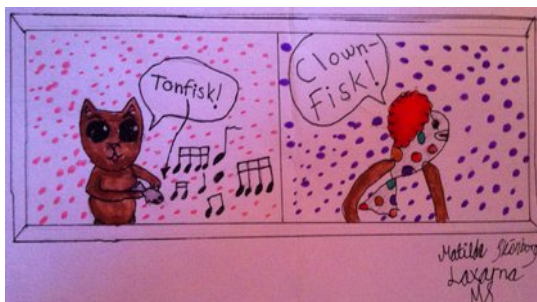
Sedan frågade vi vad de skulle göra när de kommer hem. De allra flesta skulle dricka gott vatten och duscha. De flesta scouter vill stanna kvar här, men de längtar ändå efter en varm dusch och gott vatten.

Text av: Sofia Iversen, Oliver Löfbom, Daniel Goës

Mälarscouterna

Spånga Scoutkår

EFTERLYSES: Trädfärgad mora-kniv

Jag hade en gång en kniv
Som var hela mitt liv
Men nu har jag den tappat bort
För den var inte den enda av sin sort

Vet du var den kan vara, så snälla svara
/ Melvin, Laxarna – MS

Ps. eggen har ett jack. Ds.

När man går omkring på lägerplatsen är det svårt att missa att allt fler har plåster, sår eller bandage. Vi har gjort ett utredande reportage med exklusiva intervjuer med både patienter och sjukvårdare. Allmänt är inställningen till sjukvården bra, och ingen av de vi har intervjuat har varit besvikna på sjukvårdarnas jobb. Vi intervjuade Cecilia, som är sjukvårdare här på lägret. Cecilia jobbar som läkare i vanliga fall, hon har varit sjukvårdare på läger tidigare, så hon blev tillfrågad om hon ville göra samma sak här på Hattifnatt, självklart tackade hon ja.

Cecilia säger att hon och de andra sjukvårdarna har plockat nästan 100 fästingar totalt under lägret. Hon säger också att några av de värsta fallen de fått har varit riktigt stora skrubsår som de behövt plocka stenar ur, och skärsår som varit så djupa att de behövt tejpa. Vi har även intervjuat flera av de som varit patienter i sjukstugan: Torbjörn knivade sig i benet när han täljde, han säger att behandlingen var bra, men han fick ingen godis när det var över. Linnea hade brutit benet i vintras, och det gick ur led igen på discot härom kvällen, hon fick vård, men inte heller hon fick godis. Det leder oss till den viktigaste punkten. DET DELAS INTE UT GODIS I SJUKSTUGAN. Det här är inte okej, folk kommer dit och vill ha hjälp. De hjälper såklart men man sitter där och väntar men kommer det något godis? Nej för syster Janne sitter och glufsar i sig allt själv. Tack för oss från redaktionen och alla på sjukvården. Skrivna av Maja Smäkrypen, Elliot Spanarna och Malte Jägarna